

“मीठे बच्चे- पदको आधार पढाइ हो, पढेर फेरि पढाउनु छ, गल्ली-गल्लीमा गएर बाबाको परिचय दिनु छ।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरू कुन इच्छाबाट पर रहेर सेवामा लागि रहनु पर्छ?

उत्तर:- तिमी रहमदिल बच्चा हौ, तिमीले कसै सँग पैसा लिने इच्छा राख्नु हुँदैन। यस इच्छाबाट पर रहेर दान गर्ने र अरूलाई आफूसमान बनाउने सेवामा लागि रहनु छ। बुद्धिमा रहोस्- जसको तकदिरमा छ उसले बीज अवश्य रोप्छ। यदि कसैले वाचा वा कर्मणाबाट सेवा गर्न सक्दैन भने धनबाट पनि सहयोगी बन्छन्। गरिब बच्चाहरू त मुट्टी चामल दिएर महल लिन्छन्।

गीत:- प्रीतम आन मिलो.....

ओम् शान्ति। प्रियतमाहरूको लागि एउटै पुकार काफी छ। अब यो कसले पुकार्यो र कसलाई? यो त केवल तिमी बच्चाहरूलाई नै थाहा छ किनकि तिमीले बाबाद्वारा बाबालाई चिनेका छौ। फादर शोज सन, फेरि सन शोज फादर- यस्तो नियम छ। अहिले प्रियतमाहरू सबैले प्रियतमलाई पुकार्छन्। गीत त कृष्णको लागि गायन गरिएको हो। सबैको कृष्ण सँग प्रीत त छ नै। कृष्णका भक्तहरूले सम्झन्छन्- कृष्णले राजयोग सिकाएका थिए। वास्तवमा प्रियतम सबैका एउटै हुनु हुन्छ। सबै पतितहरूलाई पावन बनाउनेवाला एउटै हुनु हुन्छ। निराकारलाई नै याद गर्छन् तर परमपिता परमात्मालाई फेरि पनि यथार्थ रीतिले जान्दैनन्। निराकारको यथार्थ अर्थ के हो, त्यो जान्दैनन्। बाबाले सम्झाउनु भएको छ, वास्तवमा एकै राम हुनु हुन्छ, हे प्रभु, हे ईश्वर, ओ गड... एकलाई नै पुकार्छन्। कुनै शरीरधारी मनुष्य या देवतालाई पुकार्दैनन्। बुद्धि निराकारतर्फ जान्छ। परमपिता सबैका एउटै हुनु हुन्छ। सम्झन्छन् पनि हामी भाइ-भाइ हौं। तर आत्माहरूको रूपमा छौं। हुन त हरेक आ-आफ्ना धर्मका छन्। आफ्नै धर्मका भाइ-बहिनी पनि लडिरहन्छन्। जब सबै दुःखी हुन्छन् भने बाबा भन्नुहुन्छ-मलाई याद गर किनकि सर्वको पतित-पावन म नै हुँ। प्रियतम त सबै प्रियतमाहरूको एउटै हुनु हुन्छ। सजनीले साजनलाई याद गर्छन्। प्रियतमाहरूले याद गर्छन्- प्रियतम आएर मिल्नुहोस्। आत्माले याद गरिरहेको छ, आत्माले बोलाउँछ। बोलाउनेवाला त आत्मा हो नि, शरीर त होइन। जीव आत्माले जीव आत्मा सँग कुरा गर्छ। दुनियाँमा मनुष्य त देह-अभिमानि भएका हुनाले आफूलाई शरीर सम्झन्छन्। तिमी बच्चाहरूले यो पक्का सँग सम्झनु छ, जीवको आत्माले बोलाउँछ। आत्माले प्यार गर्छ। शरीरले शरीर सँग प्यार गर्दैन। आत्माले शरीर धारण गर्छ। यस समयको प्यार पनि अशुद्ध छ। देवी-देवताहरूको प्यार त धेरै शुद्ध हुन्छ। मनुष्यले सम्झन्छन् प्यार विकारको लागि नै हुन्छ। सत्ययुगमा पनि प्यार हुन्छ तर त्यहाँ कुनै विकार हुँदैन। बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई २१ जन्मको लागि यी विकारबाट बचाउनु हुन्छ। तिमीले यो कुरा कसैलाई बसेर सम्झायौ भने सुनेर धेरै खुशी हुन्छन्।

तिमीले भन्दछौ- बाबा, सेवा हुँदैन तर सेवाका तरिका त धेरै बताउँछु। अब दर्शन आउँदै छ, देवीहरूको पूजा पनि सबै ठाउँमा हुन्छ। त्यसैले त्यहाँ पनि गएर सम्झाउनु पर्छ। बाबाको परिचय दिनु पर्छ। उहाँ हुनु हुन्छ परमपिता परमात्मा निराकार बाबा। हामी आत्माहरू पनि मूलवतनमा रहन्छौं। वतन घरलाई पनि भनिन्छ। हामी आत्माहरूको पिता पनि त्यहाँ परमधाममा निवास गर्नुहुन्छ। बाबाले बच्चाहरूलाई पठाइदिनु हुन्छ। यो पनि ड्रामा अनुसार स्वतः चलिरहन्छ। उहाँलाई पनि आफ्नो समयमा आउनु पर्छ। एक

२०७५ असोज १ सोमबार १७-०९-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

बाबा हुनु हुन्छ, बाँकी सबै हुन् आत्माहरू। यो हो मनुष्य सृष्टि। त्यसमा दैवी गुण भएका मनुष्य लक्ष्मी-नारायण थिए सत्ययुगमा। तर कुनै ८-१० हात भएका मानिस हुँदैनन्। यी कहाँबाट आए? जहाँ पूजा हुन्छ त्यहाँ तिमीले अन्जान भएर सोध्नु पर्छ— यो के हो? रुद्र यज्ञ पनि धेरै हुन्छन्। धनवान् मानिसहरूले यज्ञ आदि धेरै गराइरहन्छन्। तिमी कहीं पनि विचरण गर्न सक्छौ, तिमी रमता योगी हौ। जो जुन-जुन देशमा रहन्छन् त्यहाँ सेवा गर्न सक्छन्। यी को हुन्? जसको पूजा हुन्छ? के गरेर गएका थिए? कसका सन्तान हुन्? यस प्रकारबाट सोध्नु पर्छ। फेरि सम्झाउनु पर्छ किनकि तिमीले सबैको कल्याण गर्नु छ, दयालु बन्नु पर्छ। यत्तिकै पैसा बर्बाद गरिरहन्छन्।

बच्चाहरूको लागि सेवा त धेरै छ। अब दश आउँदैछ, त्यसमा सम्झाउनु पर्छ, रावणलाई किन जलाउँछन्? रावणको राज्य कहिले देखि कहिलेसम्म चल्थ्यो? फेरि विष्णुको राज्य कति समय चल्थ्यो? यो हो ब्रह्माको दिन, त्यो हो ब्रह्माको रात। सरकारलाई गएर सम्झाउनु पर्छ। अवश्य, अहिले रावण राज्य छ नि नि। त्यो हो विष्णु सम्प्रदाय अथवा दैवी सम्प्रदाय, यो हो आसुरी सम्प्रदाय। ठूला-बडालाई गएर सम्झाउनु पर्छ। चित्र लिएर जानु पर्छ। कोशिश गर्नु पर्छ— यस्तो वाण लागोस् जसबाट नाम प्रसिद्ध हुन सकोस्। वनारसमा धेरै ठूला-ठूला पदवी मिल्छन्, सरस्वती आदिका। अब सरस्वती त हुन् जगत् अम्बा। सबैले जगत् अम्बालाई मान्छन्, जगतलाई रचना गर्नेवाली। त्यसैले अवश्य पिता पनि छन् होला। जगत् पिता ब्रह्मा एवं जगत् अम्बा सरस्वती भन्छन् नि नि। सरस्वती पनि ब्रह्माकी बच्ची हुन्, ब्रह्माकी मुखवंशावली हुन्। ब्रह्मालाई फेरि रचना गर्नेवाला को? गायन गरिन्छ शिव परमात्माय नमः, ती भए देवताय नमः। त्यसैले देवताहरूको रचयिता उहाँ शिव परमात्मा हुनुभयो, उहाँबाट वर्सा प्राप्त भएको होला। त्यसैले तिमी बच्चाहरू सम्झाउनको लागि निस्कन पर्थ्यो नि। जो-जो राम्रो समझदार छन् उनीहरूले सेवा गर्नु पर्छ। बाबा त गल्ली-गल्लीमा जानु हुन्। यो बच्चाहरूको काम हो। सेवा गर्दैनन् भने सम्झन्छन् सेवाधारी होइनन्। त्यसैले पद पनि त्यस्तै पाउँछन्। बन्न त बच्चा बनेका छन् तर पढाइमा सारा निर्भर छ। जसले धेरै पढ्छन् उनीहरूले उच्च पद पाउँछन्। पढेलेखेकाका अगाडि अनपढले भारी बोक्दछन्। पुरुषार्थ उँच पद पाउनको लागि गर्नु पर्छ। शिवबाबाले सम्मुख बसेर यो सम्झाइरहनु भएको छ। बाहिरका बच्चाहरूले पनि सम्झन्छन्— शिवबाबाले मधुवनमा मुरली चलाइरहनु भएको होला। मुरली आएन भने बच्चाहरू हैरान हुन्छन्, सोच्दछन्— शिवबाबाको मुरली किन आएन? किनकि शिवबाबाको मुरलीबाट नै हाम्रो जन्म हीरा जस्तो बन्छ। मुरली त दिनहुँ सुन्नु पर्छ। सातै दिनको मुरली पनि यदि कसैको पासमा जाओस्, उसले बसेर पढ्यो भने कति खुशी मिल्छ होला। पढ्न अवश्य पर्छ। कोही पनि लुला, लंगडा, लाटाले यो पढ्न सक्छन्। जस्तोसुकै ज्वरोमा, बिमारीमा पनि मुरली अवश्य पढ्नु पर्छ।

तिमीले केवल भन— तिमी दुइटा पिता हुनु हुन्छ। जसलाई वर्सा लिनु छ उसले त्यसै समय यी दुई अक्षरहरूबाट पनि सम्झन्छ। यो ज्ञान नै यस्तै सहज छ। बाबालाई याद गर्नाले सारा चक्र बुद्धिमा आउँछ। जति बुद्धिमा चक्र घुमाउँछौ त्यति चक्रवर्ती राजा बन्छौ। बाबा भन्नुहुन्छ— जो मेरो भक्त छन् अथवा लक्ष्मी-नारायण आदिलाई मान्नेवाला छन्, उनलाई सम्झाऊ— तपाईं नै देवी-देवता हुनु हुन्थ्यो, ८४ को चक्र लगाउनुभयो अब फेरि देवता बन्नुहोस्। यी बाबा पनि लक्ष्मी-नारायणका भक्त थिए नि। पुजारीबाट फेरि

२०७५ असोज १ सोमबार १७-०९-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन

पूज्य बन्छन्। लक्ष्मी-नारायण पूज्य हुन् नि। तिमी लक्ष्मी-नारायणको मन्दिरमा जान्छौ, भन्दछौ- हिजो यिनको पूजा गथ्र्यौं, आज हामी त्यही बनिरहेका छौं। सम्झाउन त धेरै सहज छ। तिमी बच्चाहरू दयालु बन्नु छ। जसलाई सेवाको सोख हुन्छ उसले सिकाउने ब्राह्मणीको साथ पक्किन्छ। अनि भन्दछ, हामीलाई बसेर सम्झाउनुहोस्। तिमीले खान्छौ शिवबाबाको भण्डारबाट, त्यसैले शिवबाबाको सेवा गर्नुपर्‍यो नि। सबैले शिवबाबाको भण्डारीमा राख्छन्। सम्झन्छन्- हामीले शिवबाबाको भण्डारीबाट खान्छौं। त्यसैले मन, वचन, कर्मबाट सेवा गर्नु पर्छ। यहाँ तिमीलाई कति आनन्द आउँछ! यो आनन्द घरमा आउन सक्दैन। मनसा सेवा पनि गर्नुछ, याद गर्नु छ। पवित्र बन्नुछ। शंखध्वनी पनि गर्नु छ। कर्मणा कुनै पनि यज्ञसेवा गर्नु छ। सुरुमा मम्मा-बाबाले पनि भाँडा माइनुहुन्थ्यो। गोबरका गुईँठा बनाउनु हुन्थ्यो। देह-अभिमान तोड्नको लागि सबै गर्नुहुन्थ्यो। अहिले फेरि धेरैमा दिन प्रतिदिन देह-अभिमान बढ्दै गइरहेकोछ। यज्ञको खाएपछि सेवा पनि गर्नु पर्छ। बाबाको याद गर्नाले विकर्म विनाश हुन्छ। सर्वव्यापी भन्नाले विकर्म विनाश कसरी हुन्छ? सर्वव्यापी भन्नाले त बुद्धिको योग लाग्न सक्दैन। त्यसैले यो सेवा सबैले गर्नु छ। दान दिनु छ। त्यो सेवा छैन भने स्थूल सेवा गर। त्यो पनि गर्न सक्दैनौ भने धनको सेवा गर। त्यो पनि सेवा हुन्छ। बीज रोपियो भने त्यसको फल निस्कन्छ। यहाँ चामल कनिका (चपटी) दिनाले महल मिल्छ। कसैलाई पनि बीज रोप्न भन्नु छैन। तकदिरमा छैन भने कहिल्यै पनि बुद्धिमा आउँदैन। धनवान् छ भने ५ लाखको पनि वीमा गर्छ। गरिब भए ५०० को वीमा गर्नेछ। यहाँ फेरि गरिबले सबै भन्दा बढी वीमा गर्छन्। गरिबको चामल मुट्टी पनि धनवान्को धनको बराबर हुन्छ। मम्माले हेर के वीमा गरिन्? हेर, तन-मनबाट कति सेवा गरिन्। धेरै धन दिनेलाई पनि यति उच्च पद प्राप्त हुन सक्दैन, जति उनलाई प्राप्त हुन्छ।

तिमी हौ नरबाट नारायण बन्नेवाला। यो ज्ञान हो नै स्वराज्य योग। हरेकको बुद्धिले बुझ्न सक्छ- हामीले मम्मा-बाबालाई अनुसरण गरेका छौं? पुरुषार्थ गर्नु पर्छ नि। उहाँ ज्ञानसागर त गल्ली-गल्लीमा जानु हुन्। न बाबाले सार्वजनिक रूपमा भाषण गर्न सक्नुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मैले त बच्चाहरूको सामुने बसेर भाषण गर्छु। म सबैको पिता हुँ। तिमी माताहरू, कुमारीहरू हौ। तिमीहरूले गएर भाषण गर्नु छ। फेरि पनि तिमी बी.के. हौ। अहिले जगत् अम्बाको लागि कति ठूलो मेला लाग्छ। केही त सेवा गरेर गइन् नि। तिमी बताउन सक्छौ, त्यहाँ धेरै सेवा गर्न सक्छौ। सेवाधारी बच्चाहरूले आफै सेवा गरिरहन्छन्। जसले आफै सेवा गर्छन् ती देवता... बिहान जाऊ, रातमा फर्केर आऊ। सेवा गर्ने हिम्मत चाहिन्छ। धेरै राम्रा-राम्रा बच्चाहरू छन्। तर कुनै न कुनै बन्धनमा छन्। रुद्र ज्ञान यज्ञमा अवलाहरूमाथि अनेक प्रकारका विघ्न पर्छन्। यथार्थमा देखिरहेका छौ। त्यसैले बाबाबाट यदि वर्सा लिने हो भने सेवामा तत्पर रहनु छ। श्रीमतमा चल। हो, लौकिक माता-पिता आदि भएमा उनको सेवा पनि गर्नुछ, साथ-साथै यो सेवा पनि गर्नु छ। बम्बईमा पनि अम्बाका मन्दिरमा धेरै जान्छन्, त्यहाँ पनि गएर सेवा गर्न सक्छौ। हो, जसले यस्तो सेवा गर्छ उसलाई सरकारले पनि शरीर निर्वाहको लागि (केही सुविधा) दिनको लागि तयार हुन्छ। यदि केही पनि सम्झनेवाला छैन भने पनि मेहनत गर, कोही न कोही निस्कन्छ। सर्जन धेरै चाहिन्छन्। तिमी हौ अन्धाको लट्ठी। तिमी बच्चाहरूको लागि सेवा त धेरै छ। तिमीलाई कसै सँग पैसा आदि लिने इच्छा छैन। तिमी त दयालु बन्नु छ। रहमदिल बाबाको बच्चाहरू पनि रहमदिल। जसले धेरैलाई मार्ग बताउँछ उसले पद पनि उच्च पाउँछ। सुन्न त धेरै सुन्छौ हैन! यहाँबाट गए पछि फेरि भुल्छन्। नम्बरवार धारणा गर्छन्, यसमा धेरै

२०७५ असोज १ सोमबार १७-०९-२०१८ प्रातः मुरली ओम् शान्ति “बापदादा” मधुबन
राप्पो मेहनत गर्नु पर्छ। २१ जन्मको लागि राज्य भाग्य मिल्छ। सानो कुरा कहाँ हो र! कांग्रेसीहरू पनि
भन्छन्— आराम हराम हो। बाबा पनि भन्नुहुन्छ— निद्रालाई जित्नेवाला बन। रातमा पनि कमाई गर।

कसैले शरीर छोड्यो भने सम्झिइन्छ— ड्रामामा उसको यति नै पार्ट थियो। अनन्य (महारथी) बच्चाहरू जो
हुन्छन् ती आउँछन् (परकाय प्रवेश, दादीजी जसरी)। कसैले त धेरै आँसु खसाल्छन्, पछुताउँछन्— हामीले
सेवा गरेनौं, बाबाले भनेको मानेनौं। यस्ता-यस्ता विभिन्न प्रकारका हुन्छन्। बाबाले साक्षात्कार गराउनु
हुन्छ— तिमीलाई कति भन्थे सेवा गरेर आफू समान बनाऊ, तिमीले केही गरेनौ, फेरि रून्छौ। धर्मराजको
अगाडि पनि रून्छन्, मार खान्छन्। परीक्षा भयो, रिजल्ट निस्कियो, फेरि रोएर केही फाइदा हुन्छ र?

अहिले प्रियतम आउनु भएको छ प्रियतमाहरूलाई लिएर जान। भन्नुहुन्छ— आयौ भने मैले तिमीलाई
विश्वकी महारानी बनाउँछु। जसले पुरुषार्थ गर्छ उही बन्छ। ताराहरूमा पनि नम्बरवार हुन्छन्। कोही त धेरै
चम्कन्छन्। तिमीले पुरुषार्थ गरिहेका छौ। माथितिर तिप्पो पछाडिको (सम्पूर्ण अवस्थाको) रिजल्टको
यादगार छ। अहिले त ग्रहण लागेको छ नि, हैन! चल्दा-चल्दै ग्रहचारी बस्छ। त्यसपछि तुफानबाट निस्कन
सक्दैनन्। ग्रहण लाग्यो कि गिन्यो। ग्रहण धेरैलाई लाग्छ। ग्रहचारीले माता-पितालाई (ब्रह्मा-सरस्वती) पनि
भुलाइदिन्छ। सम्पूर्ण त कोही पनि बनेको छैन। माया पनि बलवान् भन्दा बलवान् भएर लड्छ। अच्छा—
मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको
रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) रमतायोगी बनेर सेवा गर्नु छ। मन, वचन, कर्मणा कुनै पनि प्रकारको सेवामा व्यस्त अवश्य
रहनु पर्छ।
- २) रातमा जागेर कमाई गर। निद्रालाई जित्ने बन। मुरली जस्तोसुकै परिस्थितिमा पनि अवश्य
पढ्नु पर्छ।

वरदानः— समेट्ने शक्तिद्वारा पेटी बिस्तरा बाँधेवाला समयमा एभरेडी भव

एभरेडी उसैलाई भनिन्छ जो समेट्ने शक्तिद्वारा देह, देहको सम्बन्ध, पदार्थ, संस्कार... सबै
पेटी बिस्तरा बाँधेर तयार हुन्छ। त्यसैले चित्रहरूमा पनि समेट्ने शक्तिलाई पेटी-बिस्तरा
बाँधेको देखाइएको छ। संकल्पमा पनि अब यो गर्नु छ, अब यो गर्नु छ, अब यो गर्न बाँकी रह्यो
भन्ने नआओस्। सेकेन्डमा तयार। समयले बोलाउने बित्तिकै सदा तत्पर। कुनै पनि सम्बन्ध वा
पदार्थ याद नआओस्।

स्लोगनः— परमात्माका गुण र शक्तिहरूलाई स्वयंमा धारण गर्नु नै महान् तपस्या हो।